

Barat Vüsal

**Şair dostum
Əbülfət
Mədətoğluna**

Özünü yormasın ölüm boşuna,
Həyat deyir: Mərd, sağ əlim başına!
Az qalıb yetməyə yolun başına,
Az qalıb çatmağa Tuğ kəndimizə,
Ay Əbülfət, gedək dur, kəndimizə!

Bilməzdik bir belə hər bə edər həsrət,
Düşərmiş axır ki, dərbədər, həsrət!
Qalmaqmı olardı bu qədər həsrət,
Beşik kəndimizə, gor kəndimizə,
Ay Əbülfət, gedək dur, kəndimizə!

Nişan verdik əsgərlərə düşməni,
Gedir yerə sərə-sərə düşməni.
Sürtək üzümüzü yerə döşənib,
Ocaq kəndimizə, pır kəndimizə,
Ay Əbülfət, gedək dur, kəndimizə!

Görürəm hər qarış yerimi burdan,
Odur bax, Şuşa da görünür burdan.
Görünür düşmənin son günü burdan,
Təslim olacaqlar hürr kəndimizə,
Ay Əbülfət, gedək dur, kəndimizə!

İnsan xoşbəxt olar doğma məkanla,
Necə ki, xoşbəxtli pərvanə şamla.
Eşq olsun anamız Azərbaycanla,
Qəmi bir, sevinci bir kəndimizə,
Ay Əbülfət, gedək dur, kəndimizə!

Şair, sən kimisi ucalardanam,
Doğram-doğram olmuş əzalardanam.
Mən də Şuşadakı Kosalardanam,
Tuğdan nə qalıb ki, gör, kəndimizə?
Ay Əbülfət, gedək dur, kəndimizə!